

Sygn. akt IIIRC 209/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący – SSR Piotr Piekielny

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Monika Militowska

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2017r. w Kaliszu na rozprawie sprawy z powództwa J. L. przeciwko L. L. (1) o podwyższenie alimentów

1. ***Uchyła w całości wyrok zaoczny z dnia 23 lutego 2017r.***
2. ***Zmienia obowiązek alimentacyjny pozwanego L. L. (1) wobec powódki J. L., ustalony przed Sądem Rejonowym w Kaliszu w sprawie IIIRC 647/12, w ten sposób, że dotychczasową rentę alimentacyjną na jej rzecz podwyższa do kwoty po 700zł (siedemset) miesięcznie, poczynając od dnia 13 stycznia 2017r., płatnej z góry do dnia 10- go każdego miesiąca, do rąk powódki, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat.***
3. ***W pozostałym zakresie powództwo oddala.***
4. ***Wyrokowi w punkcie 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności i klauzulę wykonalności.***
5. ***Nie obciąża stron nieuiszczonymi kosztami sądowymi w sprawie, w tym pozwanego kosztami sprzeciwu od wyroku zaocznego.***

(...) 209/17

UZASADNIENIE

J. L. wniosła o podwyższenie alimentów należnych jej od ojca L. L. (1) do kwoty po 900zł m-cznie (k. 2).

L. L. (1) zażądał oddalenia powództwa w sprawie (k. 99).

Sąd ustalił co następuje:

Ugodą z dnia 9 września 2013r. L. L. (1) zobowiązał się dobrowolniełożyć na utrzymanie swoich małoletnich córek P., ur. (...) i J., ur. (...) rodzeństwa L., alimenty w kwotach odpowiednio po 450 i 400zł m-cznie.

dowód – akta IIIRC 647/12 – k. 121 protokół z ugodą

Powódka miała wtedy 14 lat. Była uczennicą I klasy gimnazjum. Chorowała na astmę i alergię. Leczyła się u lekarza w O. W..

Mieszkała razem ze swoją siostrą P. (I klasa Technikum Budowlano-Elektrycznego w K., problemy z kręgosłupem, leczenie, rehabilitacja) oraz matką (szwaczka w (...) K. k/K., zarobki netto po ok. 1111zł m-cznie) w wynajmowanym mieszkaniu (czynsz z najmem po ok. 1000zł m-cznie, gaz 50zł m-cznie, telefon z internetem 80zł m-cznie, prąd 80-90zł m-cznie).

Matka powódki dorabiała sobie dorywczym szyciem, z czego uzyskiwała dodatkowe po 100-200zł m-cznie. Nie posiadała żadnego majątku, ani zadłużeń. Poza ówczesnymi alimentami na J., otrzymywała od pozwanego alimenty na drugą córkę P. w kwocie po 450zł m-cznie.

Na utrzymanie każdej z córek przeznaczala po 400-500zł m-cznie (łącznie z ich leczeniem), a na swoje własne po 300zł m-cznie.

dowód – akta IIIRC 647/12 – k. 7 zaświadczenie, k. 8-9 faktury, k. 10 zaświadczenie,

k. 46 umowa, k. 47-50 opłaty, k. 62-69 faktury, k. 73-74 rachunki, k. 78-81

faktury, k. 89-95 faktury i opłaty, k. 99-105 faktury, zeznania A. L.

zobacz także uzasadnienie na k. 142 w aktach IIIRC 209/17

L. L. (1) pozostawał wtedy w drugim związku małżeńskim, z którego pochodził syn M. (II klasa szkoły podstawowej). Ponadto małżonka pozwanego miała dwie córki z poprzedniego związku.

Rodzina pozwanego mieszkała u teścia emeryta, nie prowadząc z nim jednak wspólnego gospodarstwa domowego. L. płacili czynsz (w tym CO, CW, ZW, Kanalizacja) oraz internet, zaś ojciec pozwanego pozostałe świadczenia (w tym prąd, gaz i telewizję).

Pozwany pracował jako kierowca ciągnika siodłowego w firmie transportowej w G. k/ P.. Woził różne towary w kraju i za granicą. Zarabiał średnio brutto po ok. 3893zł m-cznie, Chciał znaleźć pracę w swoim zawodzie bliżej swojego miejsca zamieszkania (K. i okolice).

Posiadał liczne zadłużenia z tytułu niespłaconych kredytów, na łączną kwotę ok. 30.000zł, które były przedmiotem egzekucji komorniczej.

Jego żona była zatrudniona w innej firmie transportowo-przeprowadzkowej, gdzie otrzymywała po ok. 1100zł netto m-cznie. Spłacała pożyczkę pracowniczą po 200zł m-cznie.

Na utrzymanie swoich córek wydawała po 500-600zł m-cznie, na swoje własne po 300zł m-cznie (łącznie z lekami). Utrzymanie samego pozwanego kosztowało po ok. 300-500zł m-cznie, zależnie od tego ile dni przebywał za granicą.

L. nie utrzymywał stałych kontaktów z J. i jej siostrą, ograniczał się do płacenia na nie alimentów.

dowód – akta IIIRC 647/12 – k. 26-27 opłaty, k. 28-30 faktury, k. 31-33 paragony,

k. 34-36 dowody wpłaty, k. 108 zeznania św. A. L., k. 111-112

zaświadczenie, k. 113 opłata, k. 114 zaświadczenie, k. 115 wykaz

zobacz także uzasadnienie na k. 142 w aktach IIIRC 209/17

Z materiału dowodowego i treści ugody w sprawie IIIRC 647/12 wynikało, że strony same ustaliły wówczas, iż pozwany będzie pokrywał de facto pełne koszty utrzymania powódki i jej siostry (alimenty 450 i 400zł m-cznie, przy przeciętnych kosztach utrzymania każdej z nich po 400-500zł m-cznie). Powyższe oznaczało, zgodnie z wolą samych rodziców J. i P., że ciężar finansowego partycypowania w ich utrzymaniu przejął na siebie ojciec, zaś matka swój obowiązek alimentacyjny wobec nich miała realizować przede wszystkim przez osobiste starania o ich wychowanie i wykształcenie, zgodnie z treścią art.135§2kro.

dowód – akta IIIRC 209/17 – k. 146na górze - uzasadnienie

Wyrokiem z 20 października 2016r. SR Kalisz zmienił obowiązek alimentacyjny pozwanego względem siostry powódki, podwyższając należne jej alimenty do kwoty po 600zł m-cznie.

dowód – k. 141 wyrok w sprawie IIIRC 209/16

Z treści sporządzonego wówczas uzasadnienia orzeczenia wynikało, że swoje rozstrzygnięcie Sąd oparł m.in. na ustaleniach, że:

- pozwany nadal pracuje w tej samej co poprzednio firmie transportowej,
- jego zarobki netto w niej w chwili wydawania wyroku jak wyżej (czyli na dzień 20 października 2016r.) wynosiły po 3433zł netto m-cznie,
- w dniu 20 października 2016r. przeciętne koszty utrzymania mieszkania pozwanego wynosiły po ok. 1000zł m-cznie i były w całości pokrywane z jego wynagrodzenia,
- ogólne ówczesne koszty utrzymania żony pozwanego, jej córek oraz wspólnego z pozwanym syna M. wynosiły razem po 1800zł m-cznie, z czego na samego chłopca przypadało po 450zł m-cznie i było w pełni finansowane przez pozwanego.

dowód – k. 146 na dole -147 na górze - uzasadnienie w sprawie IIIRC 209/17

Zarówno wyrok z 20 października 2016r. w sprawie IIIRC 209/16 co do podwyżki alimentów na siostrę powódki, jak też w/w ustalenia faktyczne Sądu, na których zostało oparte to rozstrzygnięcie, nie były przedmiotem zaskarżenia którejkolwiek ze stron, w tym zwłaszcza pozwanego, co pozwalało domniemywać, że zostały one uznane za prawidłowe i miarodajne.

dowód – okoliczności niesporne

Aktualnie powódka jest już pełnoletnia (w lutym b.r. ukończyła 18 lat). Jest uczennicą III klasy Technikum Gastronomicznego w K.. Tak jak poprzednio choruje nadal na astmę i alergię. Leczy się dalej u tego samego lekarza w O. W., pod którego opieką pozostawała w czasie poprzedniej sprawy alimentacyjnej (...) 647/12. Ponadto kilka razy w roku korzysta z porad u dermatologa.

Mieszka razem ze swoją siostrą P. (studentka (...) w K.) oraz matką u wujka (brat matki) w W. k/K.. Wcześniej zamieszkiwały w wynajmowanym lokalu w Z., ale musiały go opuścić, bo został sprzedany przez właściciela innej osobie.

Wymienione prowadzą odrębne gospodarstwo domowe od pozostałych domowników. (...), z których korzystają, są rozliczane na wszystkie osoby, które korzystają z domu. Matka powódki zwraca bratu z tego tytułu średnio po 160zł m-cznie za prąd, 50zł m-cznie za wodę, 50zł m-cznie za gaz z butli. Ponadto płaci sama po 30zł m-cznie za internet, tyle samo za telewizję satelitarną i wreszcie 90zł m-cznie za dwa telefony.

Matka J. po urlopie wychowawczym wróciła do pracy w firmie (...), gdzie na pół etatu zarabia po 763zł netto m-cznie. Ponadto dorabia sobie dorywczą pracą u siostry (w zamian za warzywa do kuchni) oraz czasem u innych osób (dniówka 50zł). Koszty swojego własnego utrzymania, łącznie z udziałem w opłatach mieszkaniowych, ocenia na 500-600zł m-cznie.

A. L. (2) pożycza niekiedy od siostry lub brata pieniądze na bieżące potrzeby, które oddaje w następnym miesiącu. Stara się jednak nie mieć długów.

Z kolejnego związku posiada 4 letniego syna, który chodzi do przedszkola. Cały koszt jego utrzymania (z udziałem jak wyżej) wynosi po 600zł m-cznie, z czego ojciec chłopca przekazuje na jego utrzymanie po 400zł m-cznie.

P., jak wspomniano, studiuje na (...) w K., dokąd dojeżdża z miejsca zamieszkania. Pełny koszt jej utrzymania (udziałem w opłatach mieszkaniowych) to 800zł m-cznie.

Opieka społeczna wypłaca na J. i jej brata zasiłek rodzinny w kwotach odpowiednio po 135zł i 95zł m-cznie. Brat powódki otrzymuje także świadczenie 500+. Wreszcie J. pobiera z opieki społecznej zasiłek po 62zł m-cznie na dojazdy do szkoły. W końcu, we wrześniu b.r. dostanie jednorazowy zasiłek 100zł na wyprawkę szkolną. Zimą ub.r. matka powódki otrzymała także jednorazowy zasiłek celowy w kwocie 300zł na zakup opału.

Pozwany przekazuje na potrzeby J. po 400zł m-cznie, a P. po 600zł m-cznie. Poza tym nie utrzymuje z córkami żadnych kontaktów, nie interesuje się przebiegiem ich edukacji, nie partycypuje w żadnej innej formie (w tym okazyjne i zwyczajowe prezenty) w ich utrzymaniu.

Aktualny ogólny koszt utrzymania powódki, razem z wydatkami na jej leczenie oraz udziałem w kosztach utrzymania mieszkania, wynosi po ok. 900zł m-cznie.

dowód – k. 6 umowa, k. 7 faktura, k. 10 decyzja, k. 11-12 rachunki, k. 13 faktura, k. 14

zaświadczenie, k. 15-46 faktury, k. 134 wynik badania, k. 135 zaświadczenie,

k. 137 zaświadczenie o zarobkach, k. 138 decyzja, k. 148-150 zeznania świadka

A. L.

L. L. (1) w dalszym ciągu pozostaje w związku małżeńskim z obecną małżonką. Dalej wychowują wspólnego syna M., zaś żona pozwanego – dwie swoje własne córki w wieku 16 i 20 lat.

Starsza od września b.r. rozpocznie studia zaoczne. Podejmie też pracę zarobkową. Resztę swoich potrzeb (razem średnio 2150zł m-cznie) zaspokoi z alimentów po 500zł m-cznie, jakie otrzymuje od swojego ojca, a także kwoty po 500zł m-cznie, jaką przekaże jej matka.

Młodsza córka obecnej żony pozwanego jest uczennicą LO im. T. K. w K.. Przeciętny całkowity koszt jej utrzymania stanowi kwota średnio po 600zł m-cznie.

Ogólny koszt utrzymania wspólnego syna pozwanego i jego żony – M., wynosi średnio po 450zł m-cznie, zaś samej żony w/w to 400zł m-cznie.

Rodzina pozwanego mieszka nadal u ojca jego żony, z którym nie prowadzi jednak wspólnego gospodarstwa domowego. Z tytułu udziału w opłatach mieszkaniowych, żona pozwanego przekazuje swojemu ojcu po 400zł m-cznie.

Pozwany pracuje w dalszym ciągu w tej samej firmie transportowej w G. k/P. (Firma (...)). Jeździ służbowo po kraju i za granicę. Praktycznie w ciągu tygodnia przebywa poza miejscem zamieszkania. Całkowity koszt jego utrzymania wynosi wedle żony po 800-900zł m-cznie.

Jego żona jest dalej zatrudniona w swoim poprzednim miejscu pracy, gdzie zarabia netto po 1400zł m-cznie. Nie wspomniała nic o tym, aby tak jak poprzednio spłacała obecnie pożyczkę pracowniczą w kwocie po 200zł m-cznie.

Ani pozwany, ani jego żona, nie podnosili w trakcie tej sprawy alimentacyjnej, aby miał on jeszcze jakieś niespłacone kredyty, które byłyby przedmiotem egzekucji komorniczej (w czasie sprawy IIIRC 647/12 było to ok. 30.000zł – zob. wcześniej w uzasadnieniu).

dowód – k. 150-151 zeznania świadka A. L. (2)

Sąd uznał za wiarygodne zeznania obu przesłuchanych w sprawie świadków (matka powódki i żona pozwanego) w części, w jakiej były one zgodne z ustalonym powyżej stanem faktycznym sprawy

Zeznania te były bowiem stanowcze, konsekwentne w trakcie całego procesu, pozbawione wewnętrznych i wzajemnych sprzeczności. W odpowiednich fragmentach znajdowały one potwierdzenie w treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Ich wiarygodność nie została też skutecznie podważona przez stronę przeciwną. Ponadto zeznania jak wyżej dotyczyły aktualnych (por. art.316§1kpc) okoliczności, istotnych dla prawidłowego merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (szczegółowo zobacz dalej w uzasadnieniu – rozważania prawne). Nie budziły one wreszcie uzasadnionych wątpliwości co do swojej rzetelności z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego Sądu oraz przesłanek określonych w art.233§1kpc.

Pozostałe zeznania świadków, jako nie spełniające łącznie wszystkich w/w kryteriów, Sąd pominął.

W szczególności dotyczyło to twierdzeń świadka A. L. w przedmiocie wysokości obecnych zarobków jej męża, które wedle świadka miały być o prawie 1000zł mniejsze niż w październiku 2016r. w trakcie sprawy IIIRC 209/16 odnośnie alimentów na P. (k. 150). Szczegółowe wyjaśnienie stanowiska Sądu w tej mierze znajduje się w dalszej części tego uzasadnienia – por. rozważania prawne.

Sąd nie podzielił też poglądu świadka (i samego pozwanego), jakoby powódka miała prowadzić przesadnie rozrywkowy i nierozważny z uwagi na stan zdrowia tryb życia, czego miały dowodzić różne zdjęcia z profili internetowych (zob. k. 100, 103-126 akt).

Matka powódki wyjaśniła bowiem sensownie i przekonująco, że córka uczestniczyła jedynie w kilku imprezach klasowych z racji tzw. 18-tek, które zostały uwiecznione na profilach internetowych (k. 150). Równocześnie zaprzeczyła, jakoby córka poza tym chodziła po lokalach na jakieś inne imprezy. Strona pozwana nie podważyła już w żaden sposób procesowo wiarygodności tych wyjaśnień. Nie dowiodła zwłaszcza, aby pobyty powódki na imprezach miały inny charakter, niż podany przez jej matkę.

Zważywszy więc na wskazane przed chwilą okoliczności, a także na przyjmowane obecnie powszechnie zwyczajowo wzajemne pobyty młodzieży z danej klasy na imprezach z okazji swoich 18-tych urodzin (notoryjna wiedza Sądu), zarzuty kierowane wobec powódki należało odrzucić jako zupełnie bezpodstawne.

W taki sam sposób Sąd ocenił zarzut św. A. L. i pozwanego, że powódka faktycznie mieszka w K., a nie razem z matką (por. k. 99). Także w tym wypadku matka powódki stwierdziła kategorycznie, że córka nigdy nie mieszkała w K. przy ul. (...), gdyż nie zamieszkuje tam żadna jej rodzina (k. 149). W ślad za tym matka powódki wyjaśniła stanowczo okoliczności ostatniej zmiany miejsca zamieszkania rodziny ze Z. na W., które zostało spowodowane sprzedaniem przez właściciela innej osobie wynajmowanego przez nich mieszkania w Z.. Strona pozwana nie kwestionowała już w ogóle rzetelności tych wyjaśnień.

W końcu Sąd nie uznał za trafne zarzutów pozwanego i jego żony w przedmiocie choroby powódki, zasadności korzystania przez nią z porad lekarza w O. i wydatkowania pieniędzy na odpowiednie leki (zob. k. 100). Fakt chorowania powódki na astmę i alergię został potwierdzony aktualnymi dokumentami lekarskimi (k. 14, 98, 134, 135). Ich wiarygodność nie była nawet kontestowana przez pozwanego i żonę (jego pełnomocnika), nie wspominając już nawet o konieczności procesowego udowodnienia (art.6kc, art.232kpc) odmiennego stanowiska w tym zakresie. Przy okazji Sąd zwrócił uwagę, że powódka korzystała z usług tego samego lekarza w O. już w trakcie trwania poprzedniej sprawy alimentacyjnej (zob. k. 10 w aktach IIIRC 647/12), a pozwany nie podnosił wtedy żadnych zarzutów zarówno co do celowości korzystania z porad tego właśnie lekarza, jak i ponoszenia wydatków na ordynowane przez niego leki (okoliczność bezsporna, por. akta w/w sprawy). Fakt kupowania przez powódkę takich leków potwierdzały zresztą wystawione na jej nazwisko faktury, które złożyła do akt sprawy (k. 38-44).

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Dotyczyły one okoliczności istotnych dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Zostały przy tym sporządzone przez uprawnione

do ich wystawienia podmioty, w zakresie przypisanych im prawem kompetencji. Wreszcie obie strony procesu nie zgłaszały jakichkolwiek uwag, czy zastrzeżeń w przedmiocie wiarygodności tych dokumentów.

Sąd pominął w niniejszej sprawie dowód z przesłuchania stron (k. 148). Pozwany nie stawiał się bowiem na wyznaczoną w tym celu rozprawę, nie wnosił wcześniej o jej ew. odroczenie celem umożliwienia jemu złożenia zeznań. Wszystkie istotne dla meritum sprawy okoliczności odnośnie jego obecnej sytuacji rodzinnej i majątkowej przedstawiła jego żona, którą przesłuchano w charakterze świadka. Z kolei powódka sama wniosła o przesłuchanie co do tej sytuacji swojej matki, która dysponowała wyczerpującą wiedzą w tej mierze.

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do art.138kro w zw. z art.135§1kro, w razie zmiany stosunków można żądać stosownej korekty skonkretyzowanego przez Sąd obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, w zakresie odpowiadającym aktualnym jego potrzebom i bieżącym możliwościami płatniczym zobowiązanego rodzica.

Analizując materiał dowodowy niniejszej sprawy Sąd przyjął, że obecne usprawiedliwione potrzeby powódki, razem z wydatkami na jej leczenie (leki, dojazdy do lekarza w O.) oraz udziałem w opłatach mieszkaniowych matki (łącznie ok. 410zł m-cznie – por. wcześniej stan faktyczny : 4 osoby = ok. 100zł m-cznie na osobę) – wynoszą na pewno po ok. 900zł m-cznie. Dokonując takiej oceny tych potrzeb Sąd zwrócił uwagę, że zarówno powódka jak i jej matka, były przez cały proces konsekwentne w podawaniu takiej właśnie ich wysokości (zob. pozew na k. 3 akt). Trafności stanowiska Sądu nie mogły podważyć zarzuty strony pozwanej w tej mierze. Jak wykazano już w tym uzasadnieniu (zob. ocena zeznań) były one zupełnie chybione co do rzekomego prowadzenia przez powódkę imprezowego trybu życia, oddzielnego zamieszkiwania przez nią w K., kwestionowana faktu jej choroby, korzystania z lekarza w O. W., jak też kupowania zapisywanych przez niego leków. Natomiast zarzuty w przedmiocie wysokości wydatków szkolnych powódki, braku korzystania przez nią z korepetycji (por. k. 100), zostały odpowiednio uwzględnione przez Sąd przy ocenie ogólnego kosztu jej utrzymania. W świetle bowiem wiarygodnego materiału dowodowego sprawy, kwoty 900zł m-cznie na ogólne utrzymanie pełnoletniej już młodej kobiety, w tym na wydatki związane z jej leczeniem, kosztami zakupu niezbędnych artykułów żywnościowych do zajęć praktycznych w szkole gastronomicznej (por. uzasadnienie pozwu na k. 2v), a wreszcie z udziałem w opłatach mieszkaniowych (100zł m-cznie – zob. wcześniej) – nie można było postrzegać jako wygórowane. Natomiast co do korepetycji powódki, jej matka nie twierdziła ostatecznie, aby córka dalej z nich korzystała.

Rozpatrując w dalszej kolejności kwestię zaspokojenia ustalonych potrzeb powódki jak wyżej, Sąd w pierwszej kolejności zwrócił uwagę, że otrzymuje ona z opieki społecznej po 135zł m-cznie zasiłku rodzinnego, a także po 69zł m-cznie dopłaty na dojazdy do szkoły do K.. Kwoty te należało (łącznie po 200zł m-cznie) uwzględnić przy rozliczaniu zaspokojenia w/w potrzeb. Po ich odjęciu pozostawała zatem do zaspokojenia suma po **700zł m-cznie**.

Rozważając które z rodziców powódki i w jakim zakresie powinno partycypować w tej ostatniej kwocie, Sąd (mając na uwadze treść art.135§2kro) nie mógł pominąć sposobu partycypacji przez nich w potrzebach obu córek, przyjętego w poprzedniej sprawie alimentacyjnej (...) 647/12, jak również w zakończonej niedawno sprawie o podwyżkę alimentów na P. (...) 209/16.

Jak wynika jednoznacznie z akt sprawy IIIRC 647/12 oraz uzasadnienia wyroku w sprawie IIIRC 209/16, sami rodzice powódki ustalili w sprawie IIIRC 647/12, że pozwany będzie pokrywał 100% ówczesnych usprawiedliwionych potrzeb powódki i jej siostry. Matka natomiast, zgodnie z ich wolą, miała (z uwagi na swoją sytuację materialną) wypełniać swój obowiązek alimentacyjny względem córek zgodnie z treścią art.135§2kro poprzez osobiste starania o ich wychowanie i wykształcenie (zob. k. 146 w aktach IIIRC 209/17).

Z uzasadnienia wyroku w sprawie IIIRC 209/16 wynika także wprost, że identyczne rozwiązanie przyjął Sąd w chwili rozstrzygnięcia o podwyżce alimentów na P. w październiku 2016r. Również wtedy pozwany (z przyczyn szczegółowo opisanych we wskazanym uzasadnieniu) miał pokrywać pełne koszty utrzymania siostry powódki (por. k. 146-147 w

aktach IIIRC 209/17). Należy przy tym podkreślić, że to ostatecznie rozstrzygnięcie Sądu, zarówno w zakresie przyjętego zakresu partycypacji pozwanego w kosztach utrzymania drugiej córki, jak też ustaleń faktycznych Sądu, na których je oparto, nie było w ogóle kwestionowane przez samego pozwanego, który po zapoznaniu się z treścią uzasadnienia wyroku w sprawie IIIRC 209/16, nie złożył od niego ostatecznie apelacji (okoliczność niesporna).

Należało zatem słusznie domniemywać, że zgodził się zarówno z treścią rozstrzygnięcia Sądu, jak też ustaleniami faktycznymi oraz ich oceną prawną, na których je oparto.

W szczególności dotyczyło to ustalenia Sądu w przedmiocie wysokości ówczesnych zarobków pozwanego. Jak stwierdził wtedy Sąd, na chwilę wyrokowania w sprawie IIIRC 209/16, czyli na 20 października 2016r., wynosiły one **po ok. 3433zł netto m-cznie** (zob. k. 143 w aktach IIIRC 209/17). W ślad za tym Sąd przyjął wówczas, iż pozwany pokrywał w tamtym czasie wszystkie opłaty mieszkaniowe (kwota po 1000zł m-cznie), że łączne potrzeby jego żony, 2 jej córek i wspólnego syna M. wynosiły po ok. 1800zł m-cznie, czyli po 450zł m-cznie na osobę, że pozwany wydatkował taką właśnie kwotę (450zł m-cznie) na utrzymanie owego syna (zob. k. 146 na dole – 147 u góry w aktach IIIRC 209/17).

Sąd nie mógł zignorować w niniejszej sprawie tych ustaleń, choć poczyniono je w sprawie alimentacyjnej siostry powódki. Wprost przeciwnie, musiały one stanowić istotny punkt odniesienia dla oceny wiarygodności twierdzeń L. L. (1) i jego żony w przedmiocie aktualnych możliwości płatniczych pozwanego w rozumieniu art.135§1kro.

Zeznając przed Sądem w niniejszej sprawie dnia 30 sierpnia 2017r. żona pozwanego sugerowała, że obecne zarobki jej męża wynoszą maksymalnie po 2400zł m-cznie (podstawa 1460zł m-cznie + dodatkowe 500-800zł m-cznie, w tym z tytułu delegacji) – por. k. 150.

Zeznanie to zostało uznane przez Sąd za całkowicie niewiarygodne. Nie zostało ono poparte żadnym stosownym zaświadczeniem pracodawcy o aktualnych zarobkach pozwanego. Twierdzenie świadka, jakoby mąż miał problemy z terminowym uzyskaniem wskazanego zaświadczenia, było zupełnie nieprzekonujące. Z uwagi na czas trwania procesu w niniejszej sprawie pozwany miał bowiem wystarczająco dużo czasu, aby uzyskać odpowiednie zaświadczenie. Ponadto twierdząc, że zarobki męża netto od października 2016r. uległy zmniejszeniu o ok. 1000zł, świadek nie wskazał w swoich zeznaniach jakichkolwiek przyczyn takiego stanu rzeczy. W szczególności nie podawał, czy miałyby to nastąpić z konkretnych (i jakich) przyczyn leżących po stronie pracodawcy, czy też pozwanego. Nie wyjaśnił także tego ani w sprzeciwie od wyroku zaocznego, ani w późniejszej odpowiedzi na pozew sam L. L. (1) (zob. k. 80 i 99), który w dodatku nie stawiał się na rozprawę wyznaczoną celem przesłuchania stron (k. 148), uniemożliwiając w ten sposób Sądowi ew. poczynienie dodatkowych miarodajnych ustaleń na omawiany temat. Tymczasem ustalenia takie byłyby bardzo ważne z uwagi na związanie Sądu (w odniesieniu do wspomnianych wcześniej zarobków pozwanego z października 2016r.) zakazem z art.136kro.

Biorąc zatem pod uwagę wszystkie przywołane przed chwilą okoliczności Sąd przyjął, że zarobki pozwanego w chwili wyrokowania w niniejszej sprawie były przynajmniej takie same jak w październiku 2016r. i wynosiły po ok. **3400zł netto m-cznie**.

W chwili rozstrzygania tej sprawy były one obciążone alimentami na P. w kwocie po 600zł m-cznie (niesporne), kosztami utrzymania samego pozwanego, które wedle jego żony wynosiły średnio po 850zł m-cznie (k. 150) i wreszcie dotychczasowymi alimentami na powódkę po 400zł m-cznie(niesporne).

Po odjęciu tych obciążeń pozwanemu pozostawało zatem po ok. **1550zł m-cznie**. Sumę tę należało (tak jak przyjął to Sąd w sprawie IIIRC 209/16) pomniejszyć o wydatki ponoszone przez pozwanego na opłaty mieszkaniowe jego rodziny oraz na partycypowanie w pełnych kosztach utrzymania syna M.. Te pierwsze wydatki stanowiła obecnie (jak zeznała sama żona pozwanego) kwota po 400zł m-cznie (zob. k. 150). Drugie zaś, jak także podała żona pozwanego suma po 450zł m-cznie (por. k. 150). Razem było to po **ok. 950zł m-cznie**.

Uwzględniając zatem w/w kwoty (400 + 450 = 950zł m-cznie), pozwanemu **pozostawało wolne wynagrodzenie netto po ok. 600zł m-cznie** (wspomniane 1550zł m-cznie – 950zł m-cznie), z którego może on z powodzeniem w większym niż do tej pory zakresie partycypować finansowo w aktualnych kosztach utrzymania powódki.

Pełnomocnik pozwanego, ani on sam, nie powoływali się w trakcie procesu na jakiegokolwiek inne (niż wymienione) obciążenia finansowe pozwanego, które podważałyby trafność przedstawionego rozliczenia. W szczególności nie podnosili, aby pozwany posiadał nadal długi będące przedmiotem egzekucji komorniczej, o których wspominał w poprzedniej sprawie IIIRC 647/12 (zob. k. 114-115 w aktach IIIRC 647/12). Sąd zwrócił przy tym uwagę, że pozwany nie powoływał się na takie zadłużenia już w sprawie IIIRC 209/16 o podwyżkę alimentów na P.. To samo dotyczyło pożyczki pracowniczej żony pozwanego (k. 142).

Za trafnością przedstawionego powyżej stanowiska przemawiał też brak obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec córek jego obecnej żony (mają one zasądzone stosowne alimenty od swojego ojca), na co Sąd zwrócił już uwagę w sprawie IIIRC 209/16 (por. k. 147). Jeśli chodzi natomiast o aktualną żonę pozwanego, to podobnie jak w sprawie IIIRC 647/12, jak i sprawie IIIRC 209/16 nie twierdził on nawet wobec Sądu, że musi on partycypować finansowo w pokrywaniu jej własnych potrzeb.

Uwzględniając zatem wszystkie wyżej wymienione okoliczności Sąd uznał, że obecne możliwości płatnicze pozwanego pozwalają jemu nałożenie alimentów na powódkę w kwocie po 700zł m-cznie, czyli o 300zł większej od dotychczasowej. Odpowiadała ona wysokości pozostających jeszcze do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb powódki (zob. poprzednio w tym uzasadnieniu).

Matka powódki będzie realizowała swój obowiązek alimentacyjny względem córki przez osobie starania o jej wychowanie i wykształcenie. Rozwiązanie takie, jak wspomniano już wcześniej w tym uzasadnieniu, przyjęto zarówno w sprawie IIIRC 647/12, jak i (...) 209/16

(podwyżka alimentów na P.) – por. k. 146 i 147. Pozwany, ani jego pełnomocnik, nie powoływali się w niniejszej sprawie na jakiegokolwiek istotne okoliczności, które przemawiałyby obecnie za koniecznością odstąpienia od omawianej zasady. Z przyczyn opisanych już w tym uzasadnieniu, nie wskazywała też na taką potrzebę bieżąca sytuacja materialna pozwanego.

Powyższe skutkowało więc koniecznością rozstrzygnięcia jak w punktach 1-3 wyroku.

Rygor natychmiastowej wykonalności i klauzulę wykonalności (punkt 4 wyroku) nadano na podstawie art.333§1pkt.1kpc i art.1082kpc.

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono natomiast stosownie do art.96ust.1pkt.2 Ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2010, Nr 90, poz. 594 ze zm.) oraz art.102kpc.